

értékét 120.000.000 koronában jelölte meg, s ezt az értékelést az elsőbíróság is elfogadta, mert ez a pusztán perjogi szempontból történt értékelés nem változtat azon a tényen, hogy a kereset tárgya nem vagyoni jogi igény, s meg nem becsülhető. Ezért nem szolgálhat alapul az ítéleti illeték kiszabásánál a királyi ítélőtábla értékelése sem, annál kevésbé, mert magából a királyi ítélőtábla ítéletéből nyilvánvaló, hogy az ítéleti illeték alapjául szolgáló per tárgyat maga sem tartotta megbecsülhetőnek, s a 10 milliárd papirkorona értékét nem is ebből a perből merítette, hanem a jelen kiszabás alapjául nem szolgáló választott bírósági eljárásban érvényesített igényre alapította; ez a közvetve más peren alapuló s csak a perköltség mérve szempontjából figyelembe vett értékelés tehát különben sem lenne irányadónak tekintendő. A kifejtett okoknál fogva a perben hozott ítélet után járó illeték kiszabására a 68.600/1924. P. M. számú rendelet 41. §-ának rendelkezései irányadók, eszerint pedig az ítéleti illeték 48 P. Minthogy pedig ennek az ítéleti illetéknek jogosságát és helyességét maga panaszos is elismerte, mindezen kifejtett okok alapján a panaszznak helyet adva a panaszos terhére kiszabott illetéket erre az összegre kellett leszállítani.

Ügyvéd felelőssége ítéleti illetékekért. (Csonka-Magyarországon hatályosított bontópernél.) (68.600/1924. P. M. 35. és 41. §.) (Közigazgatási Bíróság 9862/1929. szám.) A 9874/1921. M. E. számú rendelet nem foglalt magában olyan intézkedést, mely szerint oly esetben, midőn a Magyarországtól lecsatolt területen levő kir. törvényszék által hozott bontó ítéletnek a megszállott területen való hatálya ítélettel kimondatik, vagyis a feleket csonkamagyarországi törvényszék is elváltasztja, a meghozott ítélet és a felvett jegyzőkönyv illetékmentes lenne, más törvényes rendelkezés hiányában a pénzügyigazgatóság az 1924. évi 68.600/P. M. számú rendelet 35. §-át, illetve a 41. §. 2. pontját s 38. §. 2. pontját helyesen alkalmazta, s törvényesen állapította meg az illetékért panaszlónak, mint a perben meghatalmazott ügyvédnek a felelősségét.

Illetékviszatérítés ítéleti illeték törvényi mérséklése okából. (1927. V. t.-c. 25. §., 57.900/1927. P. M.) (Közigazgatási Bíróság 17.668/1927. szám.) A pénzügyigazgatóság panaszos a helyesbítés és viszatérítés iránti kérelmével azért utasította el, mert viszatérítésnek — a panasszal megtámadott határozat indokai szerint — csak akkor van helye, ha az illetéket 1927. évi május 15. után kellett volna megállapítani, de az május 15. előtt bélyegekben már lerovatott. Ez az indokolás nem helytálló, mert az 1927. évi 57.900 számú pénzügyminiszteri rendelet 5. §-ának (1) bekezdése szerint az